

[Camre]

le penge, så var dette forslag den eneste mulighed. Jeg kan naturligvis beklage, at det har været så lang tid om at komme igennem maskinen, for det kunne have været fremsat i november eller december eller lidt før. Det blev fremsat, forstår jeg, den 15. januar. Men det ændrer jo intet som helst ved realiteten, for dette betyder altså ikke en forøgelse af finansloven eller af ministerens budget. Som nævnt var det udelukket at gøre det på grund af forligsaftaler mellem regeringen og Det Radikale Venstre. Det er en mulighed, som er ganske identisk i oktober, november, december, januar og nu, hvor vi skriver februar. Hvis Det Radikale Venstre vil skaffe disse 250.000 kr., vedtager vi dette forslag, og så klarer kulturministeren resten inden for rammerne af sit budget.

Det er jo de kolde, klare kendsgerninger, sådan er det, og jeg håber derfor, at når nu kulturudvalget ser på dette, finder man ud af, at der stadig væk er den holdning, også hos Det Radikale Venstre, som altså jeg forstår hr. Bernhard Baunsgaard siger der har været i de foregående måneder, så vi kan få denne sag bragt på plads.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, der kan jo somme tider være lang vej til erkendelse. I oktober måned 1986 holder man i finansudvalget et samråd med kulturministeren. Der sker ikke andet, end at kulturministeren meddeler, at han ikke har 250.000 kr. ekstra til ARTE. Derefter er Socialdemokratiet fuldstændig passivt indtil den 15. januar. Hvorfor? Det er spørgsmålet.

Så siger man: Vi kan jo bare gøre det nu. Det kan vi ikke, for finansloven for 1986 er færdig. Dette er en bevilling, der skulle have været fremsat i 1986. I det mindste kunne man dog, når man i august måned får finanslovsforslaget for 1987, have udarbejdet et ændringsforslag, som vi kunne have stemt om, da vi vedtog finansloven for 1987 i december 1986. Det er bare det, det drejer sig om, og så er det, jeg siger: Jeg vil gerne have at vide, hvilke konsekvenser det har, at vi pludselig tager sådan en bevilling op fra 1986, og derfor vil jeg ikke love, at vi tager pengene nu, uden at jeg ved, hvad finansministeren mener om det. Det er sagen. I kunne have reageret noget tidligere.

Må jeg sige én ting til. Der er én ting, jeg bestemt ikke ville være gået med til på noget tidspunkt. Det skulle have været en ekstrabevilling. Der er ikke noget med, som hr. Camre antydede før, at tage det fra andre kulturbevillinger inden for kulturministerens ramme. Bestemt nej! Det skulle have været en ekstrabevilling.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Det, vi taler om, er et beløb, der skal tages fra kulturministerens kasse til dækning af et underskud fra forrige år. Man vidste, hvad man havde at disponere over, men man disponerede på forventet efterbevilling. Derfor synes jeg, det er meget vanskeligt for kulturministeren at finde 250.000 kr. af de midler, der er øremærket til kulturelle aktiviteter.

Jeg vil da gerne vide, om det er de småpenge, de andre oplysningsforbund får, der pludselig skulle føres over og dække underskuddet. Hvad får de? Næsten ingenting til nogle særlige arrangementer. Skulle det bruges? Er det teateraktiviteten, der skal reduces? Det må gå ud over noget andet. Jeg synes, det er flot af hr. Camre at stå her og sige, at det er noget, der er sket året før, og nu tager vi altså nogle penge fra i år og putter ned i det hul, nogle har lavet på forventet efterbevilling.

Jeg kan ikke rigtig se, hvor kulturministeren skal tage pengene, og jeg synes, det er urimeligt over for de parter, pengene vil blive taget fra, hvis kulturministeren gjorde det. Så vil jeg i hvert fald råbe højt på deres vegne.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Nu skal jeg ikke bebrejde hr. Povl Brøndsted, der ikke sidder i finansudvalget, at han fremstiller det, som om det var noget overordentlig sjældent, at man dækkede forbrugte beløb ind. Når jeg tænker på, hvor mange millioner og milliarder der cirkulerer ved omflytning i årets løb, må jeg nok sige, at man skal have lup for at få øje på disse 250.000 kr.

Jeg tror, det for mennesker, der ikke normalt har deres gang her i huset, er aldeles sort tale, vi fører i denne sag. Det virker, tror